

**ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ**

Ημερίδα

«Από τις Τηλεπικοινωνίες στις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες»

Ομιλία
της Άννας Διαμαντοπούλου
Βουλευτή Επικρατείας

28 Μαρτίου 200

«Grande Bretagne»

Η χώρα είναι σε ένα εξαιρετικά κρίσιμο σταυροδρόμι. Οι τεράστιες μετακινήσεις επιχειρήσεων σε παγκόσμιο επίπεδο προς χώρες χαμηλού επιπέδου ανάπτυξης και χαμηλού κόστους, θέτουν διλήμματα προσανατολισμού ανάπτυξης στις ανεπτυγμένες χώρες και ιδιαίτερα σε χώρες όπως η Ελλάδα όπου η παραγωγική βάση έχει αλλοιωθεί και εξασθενήσει ενώ ο δημόσιος τομέας παίζει ακόμη τον κυρίαρχο ρόλο.

Απο την πολιτική συζήτηση σήμερα λείπει η συζήτηση για ένα «σχέδιο διακυβέρνησης» που θα απαντά στα πιο απλά αλλά ταυτόχρονα τα πιο σημαντικά και δύσκολα αιτήματα της εποχής μας, αυτά που συνοπτικά μπορούν να αποτυπωθούν ως : ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ ΕΝΑ ΔΙΚΑΙΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Η μεταποίηση και ο αγροτικός τομέας, σημαντικοί πυλώνες για κάθε χώρα, βρίσκονται στα όριά τους ως αναφορά την ανταγωνιστικότητά τους αλλά και την πραγματική δυνατότητα δημιουργίας θέσεων εργασίας. Ο δημόσιος τομέας ελέγχοντας ή παρεμβαίνοντας σχεδόν σε όλους τους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας δημιουργεί στρεβλώσεις τρέφει τη διαφθορά ενώ συμβάλλει ελάχιστα στην αντιμετώπιση της ανεργίας δημιουργώντας κατά κανόνα πλασματικές και επιδοτούμενες θέσεις εργασίας.

Η επιλογή για τη χώρα πρέπει να είναι η σωστή ανάπτυξη των Υπηρεσιών. Με βαρύ πυροβολικό τον Τουρισμό, τον Πολιτισμό και τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας αλλά και τομείς όπως Μεταφορές, Τραπεζικό σύστημα, Χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, υπηρεσίες πληροφορικής, Ναυτιλία, Κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες περιβάλλοντος, θα πρέπει να αναπτυχθούν αποδέκτες την Ελλάδα, τα Βαλκάνια, την Ευρώπη, τον Κόσμο.

Η ανάπτυξη των Υπηρεσιών προϋποθέτει ύπαρξη σημαντικών υποδομών, υψηλού επιπέδου, εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού και δυναμική εξωστρέφειας α) χρειάζεται οριζόντια χρήση των νέων τεχνολογιών και χρήση της πληροφορικής από τον αγρότη έως τον αστυνομικό και από τον μικρομεσαίο έμπορο μέχρι την μικρή τουριστική μονάδα, και β) χρειάζεται brand name που να παραπέμπει σε θετικές διακρίσεις και εξειδικεύσεις.

Η χώρα έχει δημιουργήσει αξιοζήλευτες υποδομές, έχει κερδίσει ένα «brand name» στη διοργάνωση μεγάλων γεγονότων μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, έχει κάνει σημαντικά βήματα στην απελευθέρωση του Τραπεζικού και χρηματοπιστωτικού συστήματος, έχει μια σημαντική εμπειρία στην εκπόνηση εθνικών και περιφερειακών σχεδίων. Αυτό που χρειάζεται είναι αλλαγή πλεύσης! Τέλος εποχής, τέλος της διαχείρισης των υπαρχουσών δομών, τέρμα στο τεράστιο κράτος, φωτιά στα Υπουργεία! Πλήρη αποκέντρωση ακόμη και φορολογική σε περιφερειακό επίπεδο αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων και υποδομών με οργανωμένο σχέδιο αλλά όχι κεντρικά, με εθνικό στόχο αλλά περιφερειακό σχεδιασμό.

Η χώρα δεν μπορεί να συνεχίσει σε ένα καθεστώς διαχείρισης όπου οι πολιτικές επιλογές είναι ένας συνεχής συμβιβασμός ανάμεσα στον εκσυγχρονισμό και το πολιτικό κόστος.

Ο παγκόσμιος ανταγωνισμός χρειάζεται ανταγωνιστικές οικονομίες και κατ' επέκταση ανταγωνιστικά άτομα.

Το πολιτικό σύστημα οφείλει σήμερα να εμπνεύσει την δημιουργικότητα και παραγωγικότητα στο άτομο και στο σύνολο και πρέπει να επικεντρώσει τη δημόσια συζήτηση σε προτάσεις και επιλογές που υπερβαίνουν το γενικό και το αυτονόητο και μπαίνουν στην ουσία ενός διαλόγου.

Στο πνεύμα αυτό θα επιχειρούσα να αναφερθώ σε δύο αλληλένδετους και παράλληλους στόχους που πρέπει να αποτελέσουν κεντρικό μέρος της ατζέντας της νέας εποχής. Δυο στόχοι που η πρόοδος σε κάθε έναν αποτελεί την αναγκαία και ικανή συνθήκη για την τροφοδοσία και την ανάπτυξη του άλλου

Ο πρώτος στόχος είναι «Η χώρα στην πρωτοπορία της επανάστασης της πληροφορικής - Η χώρα στην πρώτη γραμμή της υψηλής τεχνολογίας» - και ο δεύτερος η «πραγματική αποκέντρωση».

ΣΤΟΧΟΣ Α

Η επανάσταση της πληροφορικής - Η χώρα στην πρώτη γραμμή της υψηλής τεχνολογίας

Η χώρα μας θα πρέπει να είναι μέσα στις 10 πρώτες χώρες στον κόσμο στην αξιοποίηση της πληροφορικής μέχρι το 2020, επιλογή που σημαίνει αλλαγή

προτεραιοτήτων στις δημόσιες δημοσίων επενδύσεων οι οποίες θα πρέπει πλέον να εξυπηρετούν αυτόν τον σκοπό και σημαντική στροφή στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Αλλαγή και απελευθέρωση του θεσμικού πλαισίου διδασκόμενοι από μικρές χώρες όπως η Φιλανδία αλλά και η Σιγκαπούρη.

Επανάσταση στην παιδεία με πρωταγωνιστές τους δασκάλους και τους καθηγητές στους οποίους πρέπει να γίνουν οι πιο σημαντικές γρήγορες και αποδοτικές επενδύσεις, οι οποίοι πρέπει να ηγηθούν αυτής της προσπάθειας.

Η ανάπτυξη της πληροφορικής σ' αυτό το επίπεδο και οι αλλαγές που αυτή επιφέρει είναι η προϋπόθεση και οι βάσεις για την ανάπτυξη όλων των τομέων υπηρεσιών που προαναφέρθηκαν.

Χαρακτηριστικά της Κοινωνίας της Πληροφορίας που επιζητούμε

- η κοινωνία της πληροφορίας να είναι πρωτίστως κοινωνία και όχι άλλη μία μορφή της «αγοράς»
- μια ανθρώπινη κοινωνία με έμφαση στα ανθρώπινα δίκτυα και τους πυρήνες γνώσης, σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο
- να μην πρόκειται για μια απλή εμφύτευση συστημάτων, αλλά για μια αλληλοεξαρτώμενη κοινωνία παροχής υπηρεσιών και εξυπηρέτησης χρηστών
- να πρόκειται για μια διαδικασία ενός διαρκούς μετασχηματισμού και αναδιοργάνωσης της κοινωνίας και να βασίζεται στην αμφίδρομη σχέση της κοινωνίας με την τεχνολογία και τη διεύρυνση της δυνατότητας πρόσβασης και διαχείρισης, της γνώσης

ΣΤΟΧΟΣ Β.

1. Πραγματική Αποκέντρωση του Κράτους . Πλήρης αποκέντρωση του μοντέλου του συγκεντρωτικού και αδιέξοδου Κράτους. Αποκέντρωση παντού. Περιφέρειες με οικονομική και αναπτυξιακή αυτονομία, εκλεγμένα περιφερειακά συμβούλια και δραστικό περιορισμό του αριθμού των αρμοδιοτήτων και του προσωπικού των Υπουργείων τα οποία πρέπει να περιορίζονται στον καθορισμό εθνικών πλαισίων μέσα στα οποία θα κινούνται οι περιφέρειες αυτόνομα. Η επίτευξη της αποκέντρωσης σ' αυτό το επίπεδο

και οι αλλαγές που θα πρέπει να συντελεστούν, είναι ο μόνος τρόπος να χτυπηθεί το τέρας της γραφειοκρατίας, να χτυπηθεί η διαφθορά που γεννά το σούπερ κράτος, να αναπτυχθεί με νέα σχέση ανάμεσα στον δημόσιο, τον ιδιωτικό και τον κοινωνικό τομέα, να ανθίσουν οι τοπικές δυνάμεις. Λιγότερο και καλύτερο κράτος, ισχυρή περιφερειακή δομή, περισσότερος και αποτελεσματικότερος ιδιωτικός τομέας..

2. Διασύνδεση στόχου αποκέντρωσης με στόχο κοινωνίας πληροφορίας θα επιτευχθεί με

- Καταπολέμηση γραφειοκρατικών και θεσμικών εμποδίων στην λειτουργία της αγοράς που εμποδίζουν την επέκταση και διάδοση της ΚτΠ
- Την προώθηση ενεργειών και όλων των παραμέτρων και αποφάσεων, που ευνοούν και διευκολύνουν την λειτουργία της αγοράς στα πλαίσια της κοινωνίας της γνώσης και της πληροφορίας, όπως
 - Η ενίσχυση και ο προσανατολισμός της εκπαίδευσης και της κατάρτισης σε τομείς υψηλής τεχνογνωσίας
 - Η αναδιάρθρωση της αγοράς εργασίας
 - Η αναδιάρθρωση της δημόσιας διοίκησης
 - Η αποτελεσματική στήριξη του ανταγωνισμού
- Την στήριξη και την ενίσχυση της διάχυση των μοντέλων e-business και στον χώρο των Μμμε

3. Κοινωνία Της Πληροφορίας Στο Δημόσιο Τομέα Και Η Διαλειτουργικότητα Των Συστημάτων Την προηγούμενη δεκαετία το δημόσιο σκεπτότανε και σχεδίαζε με το μοντέλο του «μεγάλου συστήματος» στη λογική του ελέγχου και της συγκέντρωσης υπολογιστικής ισχύος, ενώ στη συνέχεια ακολουθήθηκε το μοντέλο των «μεγάλων κεντρικών εφαρμογών». Σήμερα ο προσανατολισμός πρέπει να μεταφερθεί και αυτή υπήρξε και η κεντρική πολιτική κατεύθυνση και μέχρι πρότινος, στο μοντέλο του δημοσίου ως ο «παροχέας υπηρεσιών προς τους πολίτες» και έτσι το κεντρικό στρατηγικό ζήτημα πρέπει να είναι,

- τι είδους υπηρεσίες, με ποιο κόστος και σε ποιο επίπεδο παρέχονται αυτές οι υπηρεσίες **στο εσωτερικό της δημόσιας διοίκησης** και

- ποιες υπηρεσίες, σε τι μορφή, με ποια μέσα και με τι προδιαγραφές ποιότητας **παρέχονται αυτές οι υπηρεσίες προς τα έξω, στους πολίτες, στις επιχειρήσεις, στις ειδικές κοινωνικές ομάδες,** και
- ποιο «θεματικό» περιεχόμενο, ποια πληροφορία, με τι μέσο και με ποιο μηχανισμό παρέχονται τα στοιχεία και η «γνώση» που το κράτος και η δημόσια διοίκηση συλλέγει στα πλαίσια της λειτουργίας του (πχ για την Υγεία, την Παιδεία, την άμυνα, την τεχνολογία, τα προσωπικά δεδομένα, κλπ)..

Και εδώ καταλήγουμε στα κρίσιμα ερωτήματα στρατηγικής που πρέπει να απαντηθούν για την επιτυχημένη μετάβαση, προς την Κοινωνία της Πληροφορίας, με έμφαση σήμερα και όσο αφορά το δημόσιο στα ζητήματα της διαλειτουργικότητας των συστημάτων και των ευρυζωνικών δικτύων και στην διασύνδεση του back office με το front office.

4. **Η διαλειτουργικότητα** – είναι ένα ζήτημα που σε πρώτο επίπεδο φαίνεται σαν τεχνικό, αλλά στην πραγματικότητα είναι ζήτημα κυρίως πολιτικό και κοινωνικό, ένα θέμα θεσμικό και έχει να κάνει με το δύσκολο και ευαίσθητο θέμα των αρμοδιοτήτων και της συνεργασίας μεταξύ των δημοσίων φορέων και των δημόσιων λειτουργιών. Ζήτημα που εάν όμως δεν συζητηθεί άμεσα και ανοικτά στην κοινωνία μας και εάν δεν προβληθεί σαν το σημαντικό και σαν την προτεραιότητα για την ΚτΠ, δεν θα μπορέσει το ελληνικό δημόσιο, να μετασχηματιστεί από τον μεγαλύτερο απλό ή καλύτερα απλοϊκό συλλέκτη ακατέργαστων στοιχείων και δεδομένων, σε έναν επεξεργαστή και αναλυτή πληροφοριών και σε έναν παροχέα υπηρεσιών γνώσης, με στόχο την αποτελεσματικότερη διαχείριση, την διαφάνεια στη λειτουργία και στην πραγματική και παραγωγική εξυπηρέτηση των συμβαλλομένων στην κοινωνικοοικονομική λειτουργία της αγοράς και προς το επόμενο βήμα στην έννοια της ‘κοινής’ χρήσης κατανεμημένων πόρων πληροφορικής
5. Η Μάχη της Μεταρρύθμισης του Δημοσίου Τομέα. Η επίτευξη των βασικών στόχων που θα επιλεγούν και θα συμφωνηθούν θα απαιτήσει επεξεργασία και πολιτική προετοιμασία με την κοινωνία και τους φορείς της για μεγάλου εύρους μεταρρυθμίσεις. Τόσο όμως οι βασικοί στόχοι όσο και οι μεταρρυθμίσεις που αυτοί απαιτούν πρέπει να εξυπηρετούν το λαό και να βασίζονται σε πολιτικές αρχές και σε αναλλοίωτες αξίες και σήμερα θα

μπορούν να εκφραστούν με 5 λέξεις κλειδιά που πρέπει να εισαχθούν στο λεξιλόγιό μας και να αποκτήσουν σύγχρονο πολιτικό νόημα.

- Εμπιστοσύνη (στην πολιτεία, στην πολιτική, στο συνάνθρωπο)
- Αλληλεγγύη (μεταξύ των πολιτών, των περιφερειών, των γενεών, της φύσης)
- Ισότητα Ευκαιριών στην πρόσβαση και τη δημιουργία (στη δουλειά, στο σχολείο, στην υγεία, στο κοινωνικό κράτος, αλλά και στην αγορά και ευρύτερα στην οικονομική ζωή)
- Ποιότητα (στη Δημοκρατία, στην παιδεία, στην εργασία, την υγεία, τις υπηρεσίες, στα προϊόντα, στην ενημέρωση)
- Συμμετοχή (νέες μορφές οργάνωσης των πολιτών με δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις ώστε να συμμετέχουν και να διαμορφώνουν τις πολιτικές που τους αφορούν).